

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Iesu Siculi
Caltanisettensis, In Alma Vniversitate nobilis Civitatis
Messanæ, Theologiæ Primarij Professoris. Explicatio
Decalogi Duabus distincta partibus**

In qua omnes ferè conscientiæ casus, ad decem Præcepta pertinentes,
mira brevitate, claritate, & quantum licet, benignitate declarantur

Continens sex Libros posteriores in Decalogum, id est, expositionem
præceptorum secundæ tabulæ

Tamburini, Tommaso

Monachii, Anno M.DC.LIX.

Ignorantia, & parvitas materiæ, numero 2.

urn:nbn:de:hbz:466:1-39995

ex quadam loquacitate denigrat re ipsa: secundò, veluti ex re accepta, ut cum quis per inculpabilem inaduentiam aliquem infamat, ut mox §. 3. n. 7. clarius explicabitur.

aa S. Th. 2. 2. q. 73. ar. 2.

3. An inducatur diversa detractionis species, vel ratione materiae, vel personae infamatae, vel audientium, ut item quomodo differat detractor à susurrecone, & multa ad detractionem, quoad confessionem pertinentia, sunt à nobis alibi b. disputata.

b In Opusc. Exped. Conf. l. 2. c. 9. §. 1.

4. Modi bb a quibus alicuius famam quis commaculat, his versibus comprehenduntur.

bb Molina tr. 4. d. 27. Val. t. 3. d. 5. q. 17. p. 1. Fill. tr. 40. c. 4. q. 1. n. 88. & communiter.

Imponens, augens, manifestans, in mala vertens:

Qui negat, aut minuit, tacuit, laudatque remissè.

Quibus octo modis sex alios addit Reginaldus c, sed qui ad prædictos tandem reducuntur.

c Regin. l. 2. 4. n. 68.

5. Si delictum occultum publicetur scriptura, vel signo, quo pacto dicitur, proximus infamari per libellum famosum, præter peccatum graue conscientis vel divulgantis (non dicitur autem confidere, nec divulgare, qui solum ob curiositatem sine periculo divulgandi, legit) contrahitur obligatio, ut publicè fama restituatur, vel per præconem, vel per Concionatorem, vel per aliam publicam scripturam, per quæ, judicio prudentis, fama, quantum potest, proximi resarcitur: contrahitur

item excommunicatio; sed ferenda, si libellus sit contra cæteros; d. lata, si e sit contra religiosos. Adverto denique, non esse, f. divulgare, si vnit tantum perlegas; id vero intellige, si prudenter putes, illum fore taciturnum. Libellum denique jam fortè publicatum, aliis referre, eritne divulgare? respondeo, huius dubitationis expressam mentionem non invenio apud Autiores, sed ex ipsa praxi fidelium, & quia jam amissum est iut famæ, puto, non esse mortale, juxta ea, quæ mox dicam §. 2. n. 9. præscindendo ab alijs dannis, quæ infamato evenire possent.

d l. Bon. de rest. d. 2. q. 4. p. 9. a. n. 9. qui Mediolani hanc excomm. esse ex jure proprio latam, etiam contra cæteros, monet. Dicast. l. 2. de just. tr. 2. d. 12. p. 2. d. 4. n. 109. e Fagund. l. 8. in De cal. c. 3. n. 14. f Fag. ib. n. 13.

§. II.

Excusationes, saltem à mortali, infamantis.

1. D E excusatione à restitutione, mox; nunc solum agimus de excusatione à peccato.

Ignorantia, & paruitas materie.

2. Prima excusatio est ratione ignorantiae, vel inadvertentie inculpabilis.

3. Secunda, ratione paruitatis materie, quæ est attendenda ex circumstantijs, juxta sequentem regulam a quæ semper est præ oculis habenda. Quoties notabiliter fama alterius leditur, five

tur, sive id, quod narratur sit peccatum mortale, sive veniale, sive defectus naturalis, tories peccatur mortaliter; at vero quoties laeditur, leviter, peccatur venialiter, quoties nil laeditur, nil peccatur; v. g. si dicas, de viro probo, vel religioso, esse amatorem pueræ, commississe duellum, esse deditum amoribus &c.; quia ledis ejus famam notabiliter, ideo mortaliter peccas; at si idem dicas de adolescenti nobili, vel milite, quia leviter, aut nihil ejus famam ledis leviter vel nihil peccas. Idem b est, si dicas crimen de homine incognito, sine periculo, eum vel ejus familiam &c. cognoscendi, quia tunc nullius fama laeditur.

a Ex Salon. Less. Bon. alijque mox citandis. b Salon. 2. 2. q. 62. ar. 2. contr. i.

4. Hinc infert primò Lessius cum alijs, quos vide infra cap. 3. §. 3. nu. 6. veniale esse, narrare defectus veniales, nisi forte etiam de his cadat quis notabiliter à sua fama, ut si de viro probo & religioso diceretur, esse mendax (nota; mendax, inquit, non vero semel aut iterum mendacia levia protulisse) & nisi tam multas leves detractiones ee, quāvis interpolatis sermonibus, aggeras, ut sensim notabiliter de bona fama hominem dejicias. Infert secundò, non esse ordinariè mortalem revelationem defectuum naturalium, ut esse e gibbosum, cæcum, Clerici filium, Iudæum, parui judicij, ingenijque, ignobilis &c. Infert tertio, idem ordinariè esse, si reveletur defectus, veluri in genere, ut esse aliquem avarum, superbum, iracundum; ratio harum ilitationum est, vel quia hec communiter sciuntur, vel facile sciri contingit, vel

parum per illa laeditur proximus, cum sint defectus vel leves, vel involuntarij, propter quæ non censetur esse quis infamis. Dictum tamen utrobique est (ordinariè) nam si ex horum manifestatione esset notabiliter quis contenendus, vel aliquod f. damnum injustè passurus, vel ratione gravitatis personæ graviter denigrandus, vel quia dum naturalis defectus ore exprimuntur, ex modo loquendi ipsa peccata gravia significantur, mortaliter peccabitur. Adverte insuper, si haec infamia honesti hominis jaciantur, forte aliud peccatum, & aliquando juxta gravitatem injuria, mortale, tunc enim erit contumelia, de qua latius g. ali. bi.

c Less. li. 2. c. 1. nu. 13. Dicast. li. 2. de just. tr. 2. d. 12. p. 2. dñ. à num. 111. A. Zor. p. 3. lib. 13. c. 7. dub. 4. d Bonac. d. 2. de rest. q. 4. p. 2. n. 7. citatis Nav. Regin. Arag. alijs. ee Delugo de just. t. 1. d. 19. sec. 3. n. 46. O. §. 1. n. 31. O. §. 2. nu. 52. apud Dian. p. 10. tr. 15. ref. 17. e At esse mortale, senet Dicast. lib. 2. de instit. tr. 2. d. 12. p. 1. dub. 3. num. 41. f Barth. à S. Fausto in spec. Conf. a 21. q. 46. g Infr. c. 3. §. 8. lege item Bon. de restit. d. 2. qu. 4. p. 1. nu. 1. O. p. 3. n. 11. O. fusc. 9. 5.

Quæres, an mortaliiter peccem, si dicam, te marbo gallico laborare? respondeo negativè h, si tibi dedecus non est, fuisse machatum, ut de milite, vel nobili adolescente modo diximus, quia tunc famam tuam non denigro. At si dedecus tibi illud sit, affirmative respondeo, quia regulariter hic morbus inde proeedit. Excipe, nisi statim subdam, illius morbi caussam fuisse extraordi-

